

чисто българска мѣстность *Пополе*; на югъ отъ планината около долината на Сисанишката Рѣчица се простира мѣстность *Ежово Поле*, населена съ гръцки или погръчени села. На западъ отъ Бистрица се издига *Смоликина Планина*, която е клонъ отъ високия Грамосъ и сжщо тѣй етнографска граница между българи и гръци. На сѣверъ отъ нея лежи чисто българска мѣстность *Костенария*, а на югъ гръцка *Населица*. Въ долината на Бистрица между двѣтѣ планини има проходъ *Смикси* съ едноименъ мостъ, по който минава главния друмъ отъ Костуръ за Гребена. На югъ отъ прохода населението е гръцко, на сѣверъ българско.¹⁾

При върховетъ на Грамасъ Планина се довърша южниятъ етнографски прѣдѣлъ, довърша се и българо-гръцкото досѣгане. Отъ тукъ къмъ сѣверъ върви западниятъ български етнографски прѣдѣлъ дори до границитѣ на Кралство Сърбия. По цѣлото продължение българитѣ иматъ за съсъди арнаути и водятъ съ тѣхъ упорита борба за мѣсто.

Отъ Грамосъ къмъ сѣверна посока се спуща висока и гориста планина между най-горното течение на македонската рѣка Бистрица и албанската рѣка Дѣволъ. Тая планина бързо се снишава надъ селото Джмбени, обръща се на широкъ голъ ридъ, извѣстенъ съ името *Костала*.²⁾ Ридътъ загражда Костурската Котловина отъ западъ, като се слива съ клонове отъ Западно-Македонската Верига. Тукъ е сега естествената граница на Македония. На изтокъ отъ рида се простира мѣстността, наречена *Кореща*, населена съ българи; на западъ мѣстность *Дѣволия* съ арнаутско-българско население. Тая областъ влиза въ Биглишката Нахия, която отдавна е вече погранична между българитѣ и арнаутитѣ. Селата *Косинецъ* и *Лобаница*, разположени между голитѣ хълмове на Костала, принадлежатъ на *Кореща* и влизатъ въ българска земя. На албанска земя оставатъ български села *Хочица*, *Слимица*, *Зичица*, *Крапешъ*, които се намиратъ въ Дѣволията и по-нататкъ до Костуръ селата *Бобица* и *Дръново*.

По-нататкъ границата между Македония и Албания слѣдва вододѣлнитѣ височини между коритото на Дѣволъ и голѣмитѣ македонски езера Прѣспа и Охридско. Българското население се удържало въ котловината Прѣспа, ако и да е много притиснато въ Долна Прѣспа отъ арнаутски напливъ. Въ южната часть на Охридската Котловина българскиятъ прѣдѣлъ е стѣсненъ до мана-

¹⁾ Weigand, Die Aromunen, I. 320.

²⁾ Темчевъ, Костурско. Библиотека, XVIII—XX. 8.